

Kabaret Lo, Droga do nik

Już na zawsze pogodzony z całym światem,
Realizmu oduczony i cynizmu
W okularach, w których zamiast szkieł wstawiono
Dwa obrazki w barwach pełnych optymizmu,
Pójdę w końcu drogą, którą inni znają,
Bo na własną siłę i czasu nie starczyło,
Białą laską cudzą drogę
Metr po metrze odmierzając
Pójdę, zniknę jakby nigdy mnie nie było!
Nie żegnajcie mnie mową fałszywą,
Było, przeszło, minęło kwita,
O kierunek do nikąd
Sam po drodze zapytam,
Nie czekając na waszą życzliwość.
Gęstym mrokiem na wskroś przepojony,
Zasłuchany czy serce uderza,
Jasną drogą donikąd
Odtąd będę przemierzał
Świat na długość mej ręki skurczony!
Już na zawsze pogodzony z całym światem,
Wszystkich mierząc miarą taką jak należy,
Wam zostawiam wzniosłe mity i legendy,
I nadzieję na to, w co przestałem wierzyć,
Wam zostawiam wzniosłe mity i legendy,
I nadzieję na to, w co przestałem wierzyć,
Wam zostawiam wielkie plany i marzenia,
Głupi wynik nieprzespanych nocy wielu,
Sam odchodząc po omacku,
Przez kolejną smugę cienia
Jasną drogą, którą idzie się bez celu!
Nie żegnajcie mnie...